

295

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 17 marca 1999 r.

w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy zarobkowym wytwarzaniu, przetwarzaniu, obrocie lub składowaniu niejadalnych surowców zwierzęcych, pasz oraz dodatków do pasz.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, działalność polegająca na zarobkowym wytwarzaniu pasz i dodatków do pasz pochodzenia zwierzęcego może być prowadzona wyłącznie w specjalnie do tego celu przeznaczonych obiektach, zwanych dalej „wytwórniami pasz”, albo w zakładach utylizacyjnych.

2. Działalność polegająca na zarobkowym wytwarzaniu karmy dla zwierząt domowych może być prowadzona wyłącznie w wytwórniami pasz.

§ 2. Warunki weterynaryjne wymagane przy prowadzeniu działalności, o której mowa w § 1 ust. 1 i § 13, w zakładach utylizacyjnych określają przepisy w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych przy zbieraniu, przetwarzaniu, grzebaniu lub spalaniu zwłok zwierzęcych i ich części oraz odpadów poubojowych.

§ 3. Wytwórniami pasz powinny być odgródzone od dróg publicznych, budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, obiektów przetwórstwa rolno-spożywczego i innych obiektów, a w szczególności ubojni i rzeźni, szczelną przegrodą o wysokości co najmniej 2,2 m i położoną w odległości co najmniej 50 m od tych obiektów.

§ 4. 1. W wytwórni pasz powinny być w szczególności:

- 1) odrębne pomieszczenia do:
 - a) przyjmowania i składowania surowców paszowych,
 - b) wytwarzania pasz i dodatków do pasz pochodzenia zwierzęcego,
 - c) składowania wytworzonych produktów,
- 2) urządzenia do czyszczenia i odkażania środków transportu i pojemników, w których przewożone są surowce paszowe,
- 3) laboratorium do przeprowadzania podstawowych analiz,
- 4) urządzenia do niszczenia nie przetworzonych surowców paszowych,
- 5) urządzenia do niszczenia odpadów powstałych podczas procesu produkcji, które nie mogą być wprowadzone do innych pokarmów zwierzęcych ze względu na zdrowie zwierząt lub ludzi,
- 6) sanitariaty, przebieralnie i umywalnie dla personelu.

2. Pomieszczenia wytwórni pasz powinny być zabezpieczone przed dostępem zwierząt, a w szczególności ptaków, gryzoni i owadów.

3. W przypadku gdy wytwórnia pasz nie jest wyposażona w urządzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie przetworzone surowce paszowe powinny być niezwłocznie przekazane do zakładu utylizacyjnego.

§ 5. Ściany i podłogi pomieszczeń, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, powinny być wykonane z materiałów nienasiąkliwych, nieprzepuszczalnych i zmywalnych, umożliwiających łatwe czyszczenie i dezynfekcję, a podłogi powinny być ułożone w sposób ułatwiający odprowadzenie płynów.

§ 6. 1. Rozmieszczenie pomieszczeń w wytwórni pasz powinno wykluczać możliwość zanieczyszczenia produktu i zapewnić utrzymanie całkowitego rozdziału stref: surowca, półproduktu i produktu gotowego.

2. Osoby pracujące w pomieszczeniach do przyjmowania i składowania surowców paszowych nie mogą wejść do pomieszczeń, w których wytwarzane są pasze i dodatki do pasz pochodzenia zwierzęcego, bez uprzedniej zmiany odzieży roboczej i obuwia albo ich uprzedniego odkażenia.

3. Narzędzia i sprzęt używane w pomieszczeniach do przyjmowania i składowania surowców paszowych nie mogą być przenoszone do pomieszczeń, w których wytwarzane są pasze i dodatki do pasz pochodzenia zwierzęcego.

§ 7. Surowce paszowe powinny być przetworzone niezwłocznie po ich przyjęciu.

§ 8. 1. Środki transportu i pojemniki, używane do transportu surowców paszowych, powinny być oczyszczone, umyte i zdezynfekowane po każdym użyciu.

2. W pomieszczeniach wytwórni pasz należy systematycznie, nie rzadziej jednak niż raz na 6 miesięcy, przeprowadzać dezynsekcję i deratyzację.

3. Ścieki powstałe w pomieszczeniach do przyjmowania i składowania surowców paszowych powinny być zneutralizowane w sposób wykluczający pozostanie w nich patogenów.

§ 9. 1. Surowce do produkcji półwilgotnej karmy dla zwierząt domowych powinny pochodzić od zwierząt, których mięso zostało uznane za zdatne do spożycia, oraz być poddane obróbce cieplnej w sposób zapewniający osiągnięcie temperatury wewnętrznej co najmniej 90°C.

2. Karma dla zwierząt domowych w puszkach powinna być poddana sterylizacji o wartości cieplnej F_0 3,0.

3. Surowce do produkcji karmy dla zwierząt futerkowych powinny pochodzić od zwierząt, których mięso zostało uznane za zdatne do spożycia.

4. Karma, o której mowa w ust. 1, powinna być wprowadzana do obrotu w szczelnych opakowaniach.

§ 10. 1. Sucha karma dla zwierząt domowych powinna być sporządzana z surowców pochodzących ze zwierząt, których mięso zostało uznane za zdatne do spożycia lub o ograniczonej przydatności do spożycia.

2. Karma, o której mowa w ust. 1, powinna być poddana obróbce cieplnej w sposób zapewniający osiągnięcie temperatury wewnętrznej co najmniej 90°C , chyba że surowce użyte do produkcji tej karmy zostały uprzednio poddane takiej obróbce.

§ 11. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu pasze, w tym również karmę dla zwierząt domowych, oraz dodatki do pasz pochodzenia zwierzęcego powinien zapewnić, aby odpowiadały one warunkom mikrobiologicznym określonym w załączniku do rozporządzenia.

2. Do obrotu jako pasza i dodatki do pasz pochodzenia zwierzęcego dla zwierząt przeżuwających nie może być wprowadzane przetworzone białko ssaków.

§ 12. 1. Pasze, w tym również karma dla zwierząt domowych, oraz dodatki do pasz pochodzenia zwierzęcego powinny być zamknięte w szczelnych opakowaniach i składowane w zamkniętych pomieszczeniach zabezpieczonych przed dostępem gryzoni, ptaków i owadów.

2. W pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, należy systematycznie, nie rzadziej jednak niż raz na 6 miesięcy, przeprowadzać dezynsekcję i deratyzację.

3. Środki transportu używane do przewozu towarów wymienionych w ust. 1 powinny być szczelne i zabezpieczone przed dostępem gryzoni i ptaków.

§ 13. 1. Działalność polegająca na zarobkowym przetwarzaniu niejadalnych surowców zwierzęcych może być prowadzona wyłącznie w zakładach utylizacyjnych albo w specjalnie do tego celu przeznaczonych obiektach, zwanych dalej „zakładami przetwórczymi”.

2. Niejadalne surowce zwierzęce pochodzące ze zwłok zwierzęcych i ich części lub zwierząt, których mięso zostało uznane za niezdatne do spożycia, albo od zwierząt chorych, podejrzanych o zakażenie lub pochodzących z obszarów, na których występuje choroba zakaźna, mogą być przetwarzane wyłącznie w zakładach utylizacyjnych.

§ 14. 1. W zakładach przetwórczych powinny być w szczególności:

- 1) wydzielone pomieszczenia do składowania i przetwarzania niejadalnych surowców zwierzęcych, ze

ścianami i podłogą wykonaną z materiałów nienasiąkliwych, nieprzepuszczalnych i zmywalnych w sposób umożliwiającą łatwe czyszczenie i dezynfekcję,

- 2) urządzenia do niszczenia odpadów powstałych podczas procesu produkcji, które nie mogą być wprowadzone do innych pokarmów zwierzęcych ze względu na zdrowie zwierząt lub ludzi,
- 3) urządzenia do spalania albo niszczenia materiałów użytych do opakowań niejadalnych surowców zwierzęcych,
- 4) inne urządzenia w zależności od rodzaju przetwarzanych niejadalnych surowców zwierzęcych.

2. W przypadku gdy zakład przetwórczy nie jest wyposażony w urządzenia do niszczenia nie zużytych niejadalnych surowców zwierzęcych pozostałych po produkcji, surowce te powinny być niezwłocznie przekazane do zakładu utylizacyjnego.

§ 15. Niejadalne surowce zwierzęce powinny być przetworzone niezwłocznie po ich przyjęciu.

§ 16. 1. Środki transportu i pojemniki używane do przewożenia niejadalnych surowców zwierzęcych powinny być oczyszczone, umyte i zdezynfekowane po każdym użyciu.

2. Materiały użyte do opakowania niejadalnych surowców zwierzęcych powinny być spalane albo zniszczone w zakładzie przetwórczym.

3. Ścieki powstałe w pomieszczeniach do składowania niejadalnych surowców zwierzęcych powinny być zneutralizowane w sposób wykluczający pozostań w nich patogenów.

§ 17. Nie przetworzona wełna owcza, włosy zwierząt przeżuwających, szczecina świńska, pióra i części piór wprowadzane do obrotu powinny być suche i opakowane.

§ 18. 1. Produkty wytworzone z nawozów naturalnych powinny być składowane w taki sposób, aby nie ulegały zakażeniu lub zanieczyszczeniu oraz zawilgoceciu, a w szczególności w szczelnych i odizolowanych silosach lub odpowiednio zamkniętych opakowaniach.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu produkty wytworzone z nawozów naturalnych powinien zapewnić, aby odpowiadały one warunkom mikrobiologicznym określonym w załączniku do rozporządzenia.

§ 19. W stanie nie przetworzonym do obrotu może być wprowadzany wyłącznie nawóz naturalny pochodzący od kur i zwierząt jednokopytnych z obszarów, na których nie stwierdzono przypadków choroby zakaźnej zwierząt.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 17 marca 1999 r. (poz. 295)

WARUNKI MIKROBIOLOGICZNE, JAKIE POWINNY SPEŁNIAĆ PASZE I DODATKI DO PASZ POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO

Próbki pasz i dodatków do pasz pochodzenia zwierzęcego, pobrane podczas lub po ustalonym okresie składowania, powinny spełniać następujące warunki mikrobiologiczne:

Clostridium perfringens (*) — nieobecne w 1 g produktu;

Salmonelle — nieobecność w 25 g przy: $n = 5$, $C = 0$, $m = 0$, $M = 0$;

Enterobacteriaceae: $n = 5$, $C = 2$, $m = 10$, $M = 3 \times 10^2$ w 1 g,

gdzie:

n = liczba próbek,

m = wielkość progowa dla liczby bakterii; wynik uznany jest za zadowalający, jeśli liczba bakterii we wszystkich próbkach jednostkowych nie przekroczy liczby m .

M = wartość maksymalna liczby bakterii; wynik uznany jest za niezadowalający, jeśli liczba bakterii w jednej lub więcej próbek jednostkowych wynosi M lub więcej.

C = liczba próbek jednostkowych, w których liczba bakterii może wynosić między m a M ; wynik jest nadal uznany za zadowalający, jeśli liczba bakterii w pozostałych próbkach jednostkowych wynosi m lub mniej od m .

(*) Nie dotyczy karm dla zwierząt domowych oraz produktów wytworzonych z nawozów naturalnych.

296

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 24 marca 1999 r.

w sprawie kwalifikacji osób wykonujących badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

Na podstawie art. 44 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 60, poz. 369 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do badania zwierząt rzeźnych i mięsa może zostać wyznaczony wyłącznie lekarz weterynarii co najmniej z rocznym okresem wykonywania zawodu, w tym dwumiesięczną praktyką w rzeźnianym obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz jednomiesięczną praktyką w laboratorium higieny mięsa.

§ 2. 1. Badanie zwierząt rzeźnych i mięsa w zakresie:

- 1) sprawdzenia, czy zwierzęta nie są zmęczone lub nadmiernie pobudzone,
- 2) sprawdzenia, czy zwierzęta nie wykazują objawów choroby,
- 3) mierzenia wewnętrznej ciepłoty ciała zwierząt,
- 4) znakowania dla celów identyfikacyjnych tusz i ich części,
- 5) oględzin tusz, głów, narządów wewnętrznych,
- 6) rutynowego nacinania węzłów chłonnych i tkanek,
- 7) wykrywania włośni

może wykonywać osoba nie posiadająca tytułu lekarza weterynarii, zwana dalej „kontrolerem higieny mięsa”.

2. Kontrolerem higieny mięsa może zostać osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada tytuł zawodowy:
 - a) weterynaryjnego kontrolera sanitarnego lub
 - b) technika weterynarii,
- 2) w trakcie uzyskiwania tytułu zawodowego, o którym mowa w pkt 1, odbyła szkolenie, którego ramowy program określa załącznik do rozporządzenia, oraz
- 3) odbyła trzymiesięczną praktykę we wskazanym przez wojewódzkiego lekarza weterynarii rzeźnianym obwodzie badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 3. Osoby, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia posiadają kwalifikacje nabyte na podstawie dotychczasowych przepisów, mogą do dnia 31 grudnia 2010 r. wykonywać następujące badania:

- 1) oglądacz zwierząt rzeźnych i mięsa — w zakresie określonym w § 2 ust. 1,
- 2) oglądacz co do włośni — w zakresie określonym w § 2 ust. 1 pkt 7.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej:

J. Janiszewski